



WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

kwiecień 2012

82

GŁOS PAPIEŻA: (*nagranie1* – Kraków 17.08.2002) „Gorąco wierzę, że ta nowa świątynia pozostanie na zawsze miejscem, w którym ludzie będą stawać przed Bogiem w Duchu i w prawdzie. Będą przychodzić tu z ufnością, jaka towarzyszy każdemu, kto z pokorą otwiera swe serce na działanie miłosiernej miłości Boga - tej miłości, której największy grzech nie zdoła przewyciężyć. Tu w ogniu Bożej miłości ludzkie serca pałać będą pragnieniem nawrócenia, a każdy, kto szuka nadziei, znajdzie ukojenie”.

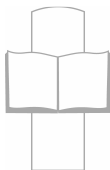
Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

DOM MIŁOSIERDZIA

PROWADZĄCY: Spotykamy się w wieczór rozpoczynający liturgiczną uroczystość Bożego Miłosierdzia. W tym roku łagiewnickie sanktuarium cieszy się dziesiątą rocznicą poświęcenia bazyliki – w sierpniu będziemy uroczystie świętować ten jubileusz. Świątynia w Łagiewnikach, ale też każdy kościół, będąc domem Bożym jest szczególnie miejscem doświadczania Bożej łaskawości, Jego dobroci, miłosiernej miłości. Dlatego też dzisiejsza modlitwa i refleksja kierować nas będzie ku prawdzie Bożego miłosierdzia, które bł. Jan Paweł II głosił, czując się wykonawcą woli Chrystusa, ukazanej światu przez posłannictwo św. siostry Faustyny. Powierzmy naszą modlitwę Maryi, Matce Miłosierdzia.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” i śpiewają pieśń, np. *Wejźdźmy do Jego bram z dziękczynieniem* lub *Dziś jest czas, by oddać Panu chwałę*.

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY



LEKTOR: Z Psalmu 89: „Na wieki będę opiewał łaski Pana, moimi ustami będę głosił Twą wierność przez wszystkie pokolenia, albowiem powiedziałeś: Na wieki ugruntowana jest łaska, utrwaliłeś swoją wierność w niebiosach. [...] Podstawą Twego tronu sprawiedliwość i prawo; przed Tobą kroczą łaska i wierność. Szczęśliwy lud, co umie się radować: chodzi, o Panie, w świetle Twego oblicza” (Ps 89, 2-3.15-16).

PROWADZĄCY: Księgi Pisma Świętego już w Starym Testamencie uczyły wierzących wysławiać Bożą łaskawość. Ten śpiew uwielbienia podjęli całym sercem uczniowie Chrystusa, w którego śmierci i zmartwychwstaniu Boże miłosierdzie zajaśniało całym blaskiem. Duch Święty przez wieki prowadzi Kościół do coraz głębszego poznania tej prawdy, a naszemu pokoleniu przybliżył je w słowach orędzia prostej

siostry, św. Faustyny. Bł. Jan Paweł II podjął to orędzie i ogłosił światu. Słuchając jego tak osobistych wyznań pytajmy siebie, czym dla nas jest prawda o Bożym miłosierdziu. Czy dotyczy mnie osobiście, czy jestem świadomy, że tylko z Bożego miłosierdzia istnieję, że z Bożej łaski poznaję Chrystusa i w Niego wierzę, że cudem Bożej dobroci jest moje uczestnictwo w Jego życiu? A jeśli tak, to czy wystawiam i głoszę Boże miłosierdzie, dając świadectwo otrzymania tak wielkiej łaski?

LEKTOR: Z przemówienia wygłoszonego w sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Łagiewnikach (Kraków 7 czerwca 1997 – nagranie2): „*Misericordias Domini in aeternum cantabo*. Oto przychodzę jako pielgrzym do tego sanktuarium, aby włączyć się w wiecznotrwały śpiew na cześć Bożego miłosierdzia. Zaintonował go Psalmista, wypowiadając to, co wszystkie pokolenia przechowywały i przechowywać będą jako najcenniejszy owoc wiary. Nic tak nie jest potrzebne człowiekowi, jak miłosierdzie Boże - owa miłość łaskawa, współczująca, wynosząca człowieka ponad jego słabość ku nieskończonym wyżynom świętości Boga. W tym miejscu uświadamiamy to sobie w sposób szczególny. Stąd bowiem wyszło orędzie miłosierdzia Bożego, które sam Chrystus zechciał przekazać naszemu pokoleniu za pośrednictwem błogosławionej siostry Faustyny. Jest to orędzie jasne, czytelne dla każdego. Każdy może tu przyjść, spojrzeć na ten obraz miłosiernego Chrystusa, na Jego Serce promieniujące, i w głębi duszy usłyszeć to, co słyszała Błogosławiona: ‘Nie lękaj się niczego, Ja jestem zawsze z tobą’ (*Dzienniczek*). A jeżeli szczerym sercem odpowie: ‘Jezu, ufam Tobie!’, znajdzie ukojenie wszelkich niepokojów i lęków. W tym dialogu zawierzenia nawiązuje się pomiędzy człowiekiem i Chrystusem szczególnie więź wyzwalającej miłości. A "w miłości nie ma lęku - pisze św. Jan - (...) doskonała miłość usuwa lęk, ponieważ lęk kojarzy się z karą"” (1 J 4,18).

WSZYSCY: Trwają przez chwili w ciszy.

LEKTOR: (*nagranie3 – cd.*): „Kościół na nowo odczytuje orędzie miłosierdzia, aby skutecznie nieść pokoleniu końca drugiego tysiąclecia i przyszłym generacjom światło nadziei. Nieprzerwanie też Kościół prosi Boga o miłosierdzie dla wszystkich ludzi. "W żadnym czasie, w żadnym okresie dziejów - a zwłaszcza w okresie tak przełomowym jak nasz - Kościół nie może zapomnieć o modlitwie, która jest wołaniem o miłosierdzie Boga wobec wielorakiego zła, jakie ciąży nad ludzkością i jakie jej zagraża. (...) Im bardziej świadomość ludzka, ulegając sekularyzacji, traci poczucie sensu samego słowa «miłosierdzie» - im bardziej, oddalając się od Boga, oddala się od tajemnicy miłosierdzia - tym bardziej Kościół ma prawo i obowiązek odwoływać się do Boga miłosierdzia «wołaniem wielkim»" - to jest cytat z *Dives in misericordia* (n. 15). Właśnie dlatego na trasie mojej pielgrzymki znalazło się wasze sanktuarium. Przychodzę tutaj, aby zawierzyć wszystkie troski Kościoła i ludzkości miłosiernemu Chrystusowi. Na progu trzeciego tysiąclecia przychodzę, by raz jeszcze zawierzyć Mu moje Piotrowe posługiwanie - "Jezu, ufam Tobie!". Orędzie miłosierdzia Bożego zawsze było mi bliskie i drogie. Historia jakby wpisała to orędzie w tragiczne doświadczenia drugiej wojny światowej. W tych trudnych latach było ono szczególnie oparciem i niewyczerpanym źródłem nadziei nie tylko dla krakowian, ale dla całego narodu. Było to i moje osobiste doświadczenie, które zabrałem ze sobą

na Stolicę Piotrową i które niejako kształtuje obraz tego pontyfikatu. Dziękuję Opatrzności Bożej, że dane mi było osobiście przyczynić się do wypełnienia woli Chrystusa przez ustanowienie święta Miłosierdzia Bożego. Tu, przy relikwiach błogosławionej Faustyny Kowalskiej, dziękuję też za dar jej beatyfikacji. Nieustannie proszę Boga o "miłosierdzie dla nas i świata całego" (Koronka).”.

WSZYSCY: Śpiewają pieśń, np. *Serce wielkie nam daj lub Alleluja, miłość Twa.*

PROWADZĄCY: Na obrazie Pana Jezusa Miłosiernego widzimy Chrystusa zmarłychwstałego, który zachęca do zaufania i pragnie wylewać na nas zdroje łask. Rozważając tajemnicę Zmartwychwstania módlmy się za tych, którzy miłosierdzia Bożego najbardziej potrzebują. Jeszcze raz przyprowadźmy do Jego Serca tych wszystkich, których pragnęliśmy przyprowadzić do Niego przez dziewięć dni Nowenny, a dziś szczególnie dusze oziębłe; ludzi, którzy nie dziękują i nie odpowiadają na Bożą miłość.

WSZYSCY: Odmawiają dziesiątek różańca. Następnie śpiewają pieśń, np. *Nie lekajcie się, Ja jestem z wami lub Chwałę Ciebie, Panie lub Chcę wywyższać Imię Twe..*

JAN PAWEŁ II - APOSTOŁ POJEDNANIA



PROWADZĄCY: Dom miłosierdzia jest domem pojednania. Kościół jest szczególnym domem, w którym doznajemy miłosierdzia i jednamy z Panem Bogiem i z ludźmi. Nie oznacza to tylko, że budynek kościoła jest miejscem, gdzie przystępujemy do sakramentu pokuty. Jeszcze ważniejszą jest prawda, że Kościół Boży jest tą przestrzenią, w której prawdziwi czciciele oddają Panu Bogu cześć „w Duchu i prawdzie”. Aby dostąpić pojednania, musimy najpierw zostać przez Ducha Świętego pouczeni o naszym grzechu i o zwycięskim Krzyżu Chrystusa. Ojciec Święty z całą mocą głosił tę prawdę, prowadząc ludzi w głąb tajemnicy Bożego miłosierdzia. Wsłuchani w jego słowa, idźmy w głąb naszych serc, szukając najgłębszego uzasadnienia nadziei na życie w jedności z Panem Bogiem i ludźmi.

WSZYSCY: Trwają przez chwili w ciszy.

LEKTOR: Z homilii podczas poświęcenia sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Łagiewnikach (Kraków 17 sierpnia 2002 – *nagranie4*): „Nadchodzi (...) godzina, owszem już jest, kiedy to prawdziwi czciciele będą oddawać cześć Ojcu w Duchu i prawdzie, a takich to czcicieli chce mieć Ojciec" (J 4, 23). Kiedy odczytujemy te słowa Pana Jezusa w sanktuarium Miłosierdzia Bożego, w szczególny sposób uświadamiamy sobie, że tu człowiek nie może stanąć inaczej, jak w Duchu i prawdzie. To Duch Święty, Poczieszyciel i Duch Prawdy, wprowadza nas na drogi Bożego miłosierdzia. Przekonując świat „o grzechu, o sprawiedliwości i o sądzie" (J 16, 8), równocześnie odślania pełnię zbawienia w Chrystusie. To przekonywanie o grzechu dokonuje się w dwojakim odniesieniu do Krzyża Chrystusa. Z jednej strony Duch Święty pozwala nam przez Krzyż Chrystusa poznać grzech, każdy grzech, w pełnej skali zła, jakie w sobie zawiera i kryje. Z drugiej strony, przez Krzyż Chrystusa Duch Święty pozwala nam zobaczyć grzech w świetle *mysterium pietatis*, czyli miłosiernej, przebaczącej miłości Boga (por. *Dominum et vivificantem*, 32). Tak oto „przekonywanie

o grzechu" staje się równocześnie przekonywaniem o tym, że grzech może być odpuszczony, a człowiek może odzyskać poczucie godności umiłowanego dziecka Bóżeo. Krzyż bowiem "stanowi najgłębsze pochylenie się Bóstwa nad człowiekiem [...]. Krzyż stanowi jakby dotknięcie odwieczną miłością najboleśniejszych ran ziemskiej egzystencji człowieka" (*Dives in misericordia*, 8). Tę prawdę będzie stale przypominał kamień węgielny tej świątyni, który został wzięty z góry Kalwarii - niejako spod krzyża, na którym Jezus Chrystus pokonał grzech i śmierć.

WSZYSCY: Trwają przez chwili w ciszy.

LEKTOR: (*nagranie5 – cd.*): „Ojczy Przedwieczny, ofiaruję Ci Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Najmilszego Syna Twojego, a Pana naszego Jezusa Chrystusa za grzechy nasze i świata całego; (...) dla Jego bolesnej Męki miej miłosierdzie dla nas i świata całego" (*Dzienniczek*, 476). Dla nas i świata całego... Jak bardzo dzisiejszy świat potrzebuje Bożego miłosierdzia! Na wszystkich kontynentach z głębin ludzkiego cierpienia zdaje się wznosić wołanie o miłosierdzie. [...] Potrzeba miłosierdzia, aby wszelka niesprawiedliwość na świecie znalazła kres w blasku prawdy”.

WSZYSCY: Trwają przez chwili w ciszy. Można zaśpiewać pieśń, np. *Prowadź nas, Duchu Prawdy, drogami miłosierdzia* lub *Panie, światło miłości Twej świeci*.

PROWADZĄCY: Wołajmy do Ducha Świętego, aby Kościół był dla wszystkich domem miłosierdzia, w którym każdy uzna swój grzech i znajdzie Boże miłosierdzie.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Następnie śpiewają *Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi*. Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- Duchu Święty, który pouczasz nas o grzechu. Daj nam żyć w prawdzie, poznając i uznając swoją osobistą odpowiedzialność za śmierć Jezusa na krzyżu.
- Duchu Święty, który pouczasz nas o sprawiedliwości. Daj nam poznać i poddać się z ufnością Bożej sprawiedliwości, która nie chce śmierci grzesznika, lecz aby się nawrócił i miał życie: nowe życie ze zmartwychwstałym Jezusem.
- Duchu Święty, który pouczasz nas o sądzie. Daj nam poznać prawdę, że szatan i grzech już został osądzony, a Zmartwychwstały Jezus nieustannie wstawia się za nami u Ojca.
- Duchu Święty, który pouczasz nas o Bożym miłosierdziu. Daj nam z całą radością żyć prawdą, że Bóg odpuścił nam grzechy i podarował życie; i że teraz także my możemy przebaczać naszym winowajcom i wysławiać Boże miłosierdzie.

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę „Ojczy nasz”, śpiewają pieśń, np. *Pokój wam, pokój wam* lub *Pan wywyższony* lub pieśń do bł. Jana Pawła II.

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew: *Barka*.

s. *Agnieszka Koteja, albertynka*